

This is how the text reads; הכי גרסינן מקדשי והדר מסבלי פשיטא -
‘They are מקדש and afterwards send gifts; it is obvious’

Overview

רפא ruled that in a place where the custom is that the wedding gifts are sent after the קידושין, and he sent her wedding gifts we assume that she is מקודשת even though we are not aware of the קידושין.¹ The גמרא asked; this is obvious; we do not need the ruling of רפא in this matter. תוספות explains the question and the answer of the גמרא.

תוספות explains that it is obvious -

דמקודשת כלומר היכא דשלח סבלונות קודם הקידושין דמקודשת -
That she is מקודשת, meaning the she is מקודשת in a case where he sent the סבלונות before the קידושין. The reason she is (מספק) מקודשת is -
דדלמא לשם קידושין שלח² -

For perhaps he sent the סבלונות for the sake of קידושין.

תוספות offers an alternate explanation why she is מקודשת:

ויש מפרשים פשיטא דמקודשת דאמרינן דקידשה כבר והוי כמו שפירשתי³ -
And there are those who explain (the גמרא's question) that it is obvious that she is (מספק) מקודשת, for we assume that he was already מקדש her (since the custom is מסבלי והדר מקדשי), and this interpretation is like I explained previously.

תוספות continues with the גמרא's answer:

ומשני לא צריכא דרובא מקדשי והדר מסבלי ומיעוטא מסבלי והדר מקדשי -
And the גמרא answered that רפא's ruling was, ‘only necessary in a case where the majority are מסבלי והדר מקדשי, however a minority are מסבלי והדר מקדשי’ -
מהו דתימא ניחוש⁴ למיעוטא⁵ פירוש ולא תהא מקודשת⁶ -
We would have thought that we should be ‘concerned’, for the minority’; the

¹ See previous where there is a dispute between רש"י (see footnote # 2) and תוספות (see footnote # 3), why there is this concern. In any even she is only מספק (we are concerned that perhaps he was מקדש her).

² This is the explanation רש"י gave previously. See footnote # 1

³ See תוספות ד"ה חוששין. See footnote # 1.

⁴ See shortly in תוספות how to interpret the term 'ניחוש'.

⁵ Perhaps this person who sent the סבלונות, belonged to the minority whose custom was מקדשי.

⁶ Either according to פרש"י (footnote # 2) or according to תוספות (footnote # 3), in a case where the custom is מסבלי, והדר מקדשי, there is no reason to be concerned either that he is מקדש her with these סבלונות, or he was מקדש her previously, since they are מסבלי והדר מקדשי.

explanation of **ניחוש למיעוטא** is, **so she will not be מקודשת**, therefore **רב פפא** -
קא משמע לן דאזלינן בתר רובא ותהא מקודשת -
Comes to teach us that we follow the רוב and she is מקודשת.

תוספות asks:

וקשה דהיכי קאמר ניחוש למיעוטא והוי להקל⁷ -
And there is a difficulty, for how does the גמרא state, 'we should be
'concerned' for the minority'; since this 'concern' is actually a leniency?!

תוספות responds:

מיהו אין זו קושיא דהכי נמי אשכחן בכמה דוכתין (גיטין דף יט,ב) חיישינן שמא במי מילין כתבו -
However this is not such a strong question, for we also find this expression of
in many places, for instance where שמואל said,⁸ we are concerned that
he wrote the גט with מי מילין -

והוי חששא להקל והוי גיטא מכל וכל⁹ -
So it is a 'concern', to be lenient, and it is a גט in regards to everything –

תוספות offers another example where a חשש is לקולא -

וכן בריש פרק אחד דיני ממונות (סנהדרין דף לב,א¹⁰) -
And also in the beginning of דיני ממונות, פרק אחד, the גמרא states -
שטר שכתוב בו זמנו בשבת או בעשרה בתשרי כשר חיישינן שמא אחרוהו וכתבוהו –
A note in which the date was written as שבת or as the tenth of תשרי¹¹ (יום כפור),¹¹

⁷ When we are discussing the status of a woman, it is a stringency for her that she is married (for then she cannot marry anyone else, and if she commits adultery she is חייב מיתה), and a leniency if she is unmarried (for then she can marry with whomever she pleases and is not put to death if she 'lives' with someone [provided he is not a relative]). **ר"פ חידוש** is that (חומרא). The **מקודשת** she is מקדשי והדר מסבלי **רוב** in a place where the **רב פפא** ruled that in a place where the **ניחוש** (we should be concerned) indicates that we should be concerned and therefore be more stringent (meaning that she should be מקודשת), however here we are using the term **ניחוש** that we should be lenient (and she should not be מקודשת)! Secondly, we are dealing with a **איש** here, what logic is there that we should follow the minority and say that she is not מקודשת, when we are dealing with an **אסור עריות מן התורה**?! The first question is a semantic one, the second a logical one. See footnote # 13 for an answer to the second question mentioned here.

⁸ **שמואל** ruled that if a man gave a woman a blank paper and told her, 'this is your גט', she is divorced, because we are concerned that he wrote the גט with מי מילין (for our discussion מי מילין means [invisible] ink that is absorbed in the paper and it can be made legible by applying a certain liquid). Here too we use the term **חיישינן** to be lenient and consider her a divorcee. See footnote # 7, that the status of not being married is a קולא.

⁹ This was the **הו"א** there; according to the **מסקנא** it is only a חשש and it needs to be verified if it was written **הו"א**. We will need to say that **תוספות** proof is from the **הו"א**, it did not bother us that **שמואל** said **כר** for a **חיישינן** שמא **כר**.

¹⁰ The **בריתא** which **תוספות** is citing can be found in **ב"ב קע"א**, **א**. In **סנהדרין** the **בריתא** is cited as saying **שטר שזמנו כתוב ועיי"ש**. באחד בניסן וכו' **חיישינן** שמא אחרוהו וכתבוהו.

¹¹ This should make the **שטר** invalid since it was signed on **שבת** or **יו"כ** so the **עדים** transgressed a (major) **אסור**.

it is **נָשָׂא**, for we are ‘concerned’¹² perhaps it was postdated.¹³

גמרא offers a different version of the תוספות

ורבינו חננאל גרס איפכא לא צריכא דרובא מסבלי והדר מקדשי ומיעוט מקדשי והדר מסבלי -
 And the ר"ה has the text reading in the opposite manner; s'פפא רב ruling 'was
 necessary only in a case where רובא מסבלי והדר מקדשי and a minority is מקדשי
 - והדר מסבלי

מהו דתימא לא ניחוש למיעוטא פירוש שלא תהא מקודשת -

We would have thought that we should not be concerned for the minority’, meaning that she should not be מקודשת (since the majority are מקדשי (מסבלי והדר מקדשי); the גמרא continues, רב פפא -

קא משמע לן דחיישינן למיעוטא ותהא מקודשת -

‘Teaches us’ that we are concerned for the minority and she is מקודשת מספק
(since there is a minority who are מסבלי והדר מקדשי) -

והשתא נחא¹⁴ דחיישינן למיעוטא משום חומר דאיסור אשת איש -

And now (according to the גירסא of the ר"ה) **it is understandable** what the גמרא says **that we are concerned for the minority because of the severity of אשת איש** -

והשתא¹⁵ הא דקאמר רב פפא באתרא דמקדשי והדר מסבלי -

So now (according to the גירסא of the ר"ה) **this which ר"פ said that in a place where מקדשי והדר מסבלי** the rule is חיישינן -

היינו שמיעוטם מקדשי והדר מסבלי ואפילו הכי חיישינו למיעוטא -

He meant to say that (even if) a minority of the people is מסבלי, nevertheless we are concerned for the minority and חיישינן לקידושין. And when ר"פ said that in a place where -

מסבלי והדר מקדשי היינו שכולם מסבלי והדר מקדשי¹⁶ -

מסבלי והדר we are not concerned **that means where all are מסבלי והדר**, because if even a מייעוט is מסבלי והדר מקדשי, חושש משום חומרת איסור אשת איש.

¹² Here too we use the term חיישינן (concerned) to validate a (questionable) שטר, which is a leniency.

¹³ Regarding the second question mentioned in footnote # 7, the commentaries explain that it can be answered whether according to רש"י or according to תוספות. According to רש"י since he did not say that he sent it for קידושין and he could be from the מיעוט that מקדש והדר מסבלי, so why should she be מקודשת. And similarly according to תוספות, there are no עדים that he was מקדש her so why should we assume it, if we can say that he is from the מיעוט that מסבלי והדר מקדשי.

¹⁴ According to the ר"ח the חיישין is indeed לחומרא, for ordinarily we would follow the רוב, and she would not be מקודשת; however on account of the חומרא of אשת איש, we are חושש מספק for the מיעוט and go לחומרא.

¹⁵ ר"ה the rule of חיישין we are מקדש והדר מסבלי (actually) ruled that in a place where ר"פ (but not in a place where [רובא] are) מסבלי (מקדש והדר מסבלי), which is חיישין is in a place where ר"פ (seemingly) not in agreement with ר"ה. The ר"ה resolves this issue (somewhat).

¹⁶ See 'Thinking it over' # 1.

גירסא offers yet another תוספות

אך רבינו יצחק מצא כתוב גירסא אחרת -

However the ר"י found another גירסא in which it is written -

מסבלי והדר מקדשי פשיטא¹⁷ דלא חיישינן ואינה מקודשת -

מקודשת it is obvious that we are not concerned and she is not מקדשי והדרי מקדשי, and the גמרא answers that ר"פ's ruling regarding מקדשי

לא צריכא דרובא מסבלי והדר מקדשי ומיעוט מקדשי והדר מסבלי -

Was necessary only in a case where a majority is מקדשי and a minority is מסבלי והדר מקדשי -

מהו דתימא ניהוש למיעוטא ותהא מקודשת קא משמע לן:

So I may have thought that we should be concerned for the minority (who are מקדשי והדר מסבלי) and she should be מקודשת, so ר"פ teaches us that we are not concerned and she is not מקודשת since we follow the majority who are מקדשי והדר מסבלי.

Summary

הקושיא	התירוץ	ביאור ההו"א
מקדשי והדר מסבלי פשיטא (שמקודשת)	רובא מקדשי והדר מסבלי מהו דתימא ניהוש למיעוטא קמ"ל	לחשוש למיעוט שמסבלי והדר מקדשי ולא תהיה מקודשת
מקדשי והדר מסבלי פשיטא (שמקודשת)	רובא מסבלי והדר מקדשי מהו דתימא לא ניהוש למיעוטא קמ"ל	לא לחשוש למיעוט שמקדשי והדר מסבלי ולא תהא מקודשת
מסבלי והדר מקדשי פשיטא (שאינה מקודשת)	רובא מסבלי והדר מקדשי מהו דתימא ניהוש למיעוטא קמ"ל	לחשוש למיעוט שמקדשי והדר מסבלי ותהא מקודשת

Our גירסא and the ר"י agree that in a place where מקדשי והדר מסבלי that she is not מקודשת, while according to the ר"ח she is מקודשת משום חומרא דאשת איש (since there is a מיעוט of מקדשי והדר מסבלי).

Thinking it over

According to the ר"ח why was it necessary for רב פפא to say the case of מסבלי כולם מסבלי when it is obvious?¹⁸ אין חוששין that והדר מקדשי

2. What are the relative advantages of each of the three explanations?

¹⁷ The גמרא's question was not, as we have it, on the case of מסבלי והדר מקדשי, but rather on the case of מסבלי והדר מקדשי where ר"פ states that we are not concerned.

¹⁸ See footnote # 16.